

สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย

THAI RICE EXPORTERS ASSOCIATION

สรุปข่าวประจำวันวันที่ 17-23 กุมภาพันธ์ 2564

ส่งออก 'ข้าวไทย' จะรอดได้ต้องแก้ให้ตรงจุด

"ข้าวไทย" เคยครองอันดับในตลาดการส่งออกของโลก ด้วยคุณภาพและมาตรฐาน แต่วันนี้กลับต้องสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดให้ประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนามและอินเดีย ตกอันดับมาอยู่ที่ 3 แล้วเพราะอะไรจึงทำให้ไทยตกชั้น และทางแก้แบบไหนที่จะพาไทยกลับมาเรียงแชมป์อีกครั้ง?

ปี 2563 ไทยส่งออกข้าวลดลงร้อยละ 25 จากปีก่อน ขณะที่เวียดนามส่งออกข้าวลดลงเพียงร้อยละ 2 จากมาตรการห้ามส่งออกข้าวเพื่อรักษาปริมาณข้าวในประเทศในช่วงโควิด-19 และอินเดียส่งออกเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 40 จากผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ทำให้การส่งออกข้าวไทยตกมาเป็นที่ 3 จากอดีตเคยอยู่ที่ 1

สาเหตุที่ทำให้ข้าวไทยสูญเสียส่วนแบ่งตลาดเกิดจาก (1) ปัญหาผลิตภาพต่ำและต้นทุนสูงทำให้ข้าวไทยแข่งขันด้านราคาไม่ได้ โดยผลผลิตต่อไร่ของไทยในปี 2561 เฉลี่ยอยู่ที่ 495 กิโลกรัมต่อไร่ (กก./ไร่) เทียบกับเวียดนามที่ 931 กก./ไร่ ขณะที่ต้นทุนของไทยสูงกว่าเวียดนามถึงร้อยละ 30 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้ไทยไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับคู่แข่งได้

(2) พันธุ์ข้าวไทยไม่ตรงความต้องการของผู้บริโภค ไทยส่งออกข้าวขาวเป็นหลัก ซึ่งเป็นข้าวพื้นแข็งราคาถูกและแข่งขันที่ราคา แต่ปัจจุบันผู้บริโภคต่างประเทศหันมาบริโภคข้าวพันธุ์พื้นนุ่มมากขึ้น เพราะราคาไม่แพงแต่มีความนุ่มคล้ายข้าวหอมมะลิ แม้ในไทยมีการพัฒนาข้าวพันธุ์พื้นนุ่มและได้รับการรับรองแล้วหลายพันธุ์ แต่ปลูกไม่แพร่หลาย จึงยังไม่มีผลผลิตป้อนตลาด ขณะที่เวียดนามพัฒนาพันธุ์ข้าวนุ่มและส่งออกแล้ว

และ (3) การเน้นแข่งขันราคาในระยะสั้น ทำให้ภาคการผลิตอ่อนแอลง เนื่องจากข้าวเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีความแตกต่างกันน้อย ผู้ส่งออกข้าวไทยจึงเน้นแข่งขันราคาเป็นหลัก โดยเฉพาะกับคู่แข่งอย่างเวียดนามที่ส่งออกชนิดข้าวใกล้เคียงกัน

ในอดีตราคาส่งออกข้าวขาวไทยเฉลี่ยสูงกว่าเวียดนามประมาณ 40 ดอลลาร์ต่อตัน แต่ไทยกลับส่งออกได้มากกว่า เนื่องจากผู้ซื้อเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานที่ไม่มีมรกดและหินปน แต่เมื่อคู่แข่งพัฒนาคุณภาพข้าวและการผลิต ทำให้ความได้เปรียบของไทยเริ่มลดลง ผู้ส่งออกพยายามแข่งขันลดราคาเพื่อเพิ่มยอดขายและรักษากำไรให้เท่าเดิม ทำให้เกิดการกดราคาต่อกันเป็นทอดๆ ทั้งราคารับซื้อจากโรงสี และชวานาตามลำดับ

ปัญหาทั้งหมดจึงถูกผลักไปให้ชวานาที่ไม่มีอำนาจต่อรองและไม่สามารถลดต้นทุนที่สูงได้ ทำให้ความเป็นอยู่ของครัวเรือนชวานาอ่อนแอลง ท้ายสุดภาครัฐเข้ามาช่วยอุดหนุนรับภาระเฉลี่ยปีละไม่ต่ำกว่า 5 หมื่นล้านบาท เป็นวงจรรยาที่ยากจะแก้ไขเพราะต้นเหตุปัญหาที่แท้จริงยังคงอยู่ ทำให้การยกระดับและพัฒนาห่วงโซ่อุปทานข้าวไทยไม่คืบหน้า

ในอดีตไทยส่งออกข้าวได้เป็นอันดับ 1 เพราะคุณภาพและมาตรฐาน ตัวอย่างเช่นในช่วงปี 2558-2562 ไทยส่งออกข้าวได้มากกว่าเวียดนาม เนื่องจากปัจจัยด้านคุณภาพข้าว ท่ามกลางภาวะราคาและค่าเงินบาทไทยที่เพิ่มขึ้นสวนทางกับค่าเงินดองเวียดนามที่อ่อนตัว แต่ในระยะหลังเวียดนามได้พัฒนาพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพและ

มาตรฐานทัดเทียมข้าวไทย ความได้เปรียบด้านนี้ของไทยจึงค่อยๆ ลดลง ทำให้ผู้ส่งออกไทยหันไปแข่งขันด้านราคา กับข้าวของเวียดนามที่มีต้นทุนและราคาต่ำกว่า

แต่นักค้าข้าวในตลาดโลกรู้กันดีว่า ข้าวไทยไม่สามารถที่จะใช้ราคาแข่งขันได้อีกต่อไป กรณีที่เห็นได้ชัดคือ ในปี 2563 เวียดนามลดราคาข้าวขาวแข่งกับจีนที่ลดราคาเพื่อระบายสต็อกข้าว ทำให้ราคาข้าวขาวเวียดนามต่ำกว่า ไทยถึง 100 ดอลลาร์ต่อตัน ซึ่งไทยไม่สามารถลดราคาไปแข่งขันได้ขนาดนั้น ขณะที่เวียดนามลดราคาได้มากเพราะ ส่วนต่างราคาขายและต้นทุน (margin) ที่สูงกว่าไทยมาก ซึ่งต้นตอของปัญหานี้เกิดจากปัจจัยด้านอุปทานที่ควรถูก ทยอยยกมาแก้ไข

ดังนั้น ทางออกจึงควรกลับไปแก้ไขให้ตรงจุด โดย (1) ผลิตพันธุ์ข้าวให้ตรงความต้องการตลาด และหาตลาด ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ด้วยรสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ตลาดข้าวพื้นนุ่มกำลังขยายตัวในหลายประเทศ หน่วยงาน รัฐและเอกชนที่ใกล้ชิดตลาดต่างประเทศควรส่งสัญญาณล่วงหน้าเพื่อให้ภาคการผลิตมีเวลาปรับตัวไม่ให้เกิดโอกาส เข้าสู่ตลาดข้าวลักษณะนี้ รวมทั้งหาตลาดข้าวที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น ข้าวอินทรีย์ที่มีแนวโน้มขยายตัวตามกลุ่ม ผู้บริโภคที่ยอมจ่ายแพงเพื่อดูแลสุขภาพมากขึ้น

(2) เพิ่มผลผลิตต่อไร่เพื่อให้ต้นทุนเฉลี่ยลดลง งานศึกษาหลายฉบับ พบว่าการใช้ปุ๋ยสั่งตัด หรือปุ๋ยที่ผสม เองให้มีธาตุอาหารตรงกับความต้องการจะช่วยเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนลง เพราะข้าวได้สารอาหารที่ต้องการ และไม่เสียปุ๋ยส่วนเกินที่ไม่จำเป็น ทำให้พืชทนทานกับโรคและแมลงได้มากขึ้น ซึ่งช่วยลดต้นทุนการใช้สารเคมีกำจัด โรคและแมลงได้อีก

รวมทั้งการเพาะปลูกข้าวให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และจัดการดินตามระดับความอุดมสมบูรณ์จะช่วย เพิ่มผลผลิตเฉลี่ยร้อยละ 20 (และสูงสุดถึงร้อยละ 60) หากชาวนาได้นำไปปรับใช้จะช่วยเพิ่มกำไร ซึ่งสามารถใช้ รองรับวันที่อาจเกิดเหตุการณ์ไม่เป็นใจได้ เช่น ราคาข้าวปรับลดจากความต้องการข้าวในตลาดโลกลดลง

และ (3) ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตหลัก โดยต้นทุนปุ๋ยที่มีสัดส่วนถึงร้อยละ 26 ของต้นทุนทั้งหมด ซึ่งไทย ต้องนำเข้าปุ๋ยมากกว่าร้อยละ 95 เราพบว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2562 แม้ราคาปุ๋ยยูเรียในตลาดโลกที่คิดเป็นเงิน บาทปรับลดลงร้อยละ 18 แต่ราคาขายส่งปุ๋ยยูเรียในไทยกลับลดลงเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น และในช่วงที่ค่าเงินบาท แข็งขึ้นแต่ราคาปุ๋ยที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศกลับไม่ปรับลดลง ทำให้ชาวนายังมีต้นทุนที่สูงอยู่

ที่ผ่านมานโยบายภาครัฐเข้าไปแก้ปัญหาที่ปลายทาง เช่น ประกันราคา ประกันรายได้ อุดหนุนต้นทุน หาก รัฐจะผลักดันให้การส่งออกข้าวไทยออกจากวงจรที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ควรหันมาเน้นนโยบายต้นทางด้านการผลิตเพื่อ ช่วยยกระดับผลิตภาพ คุณภาพ และมาตรฐาน การมุ่งแก้ปัญหาระยะสั้นแต่ไม่เข้าไปจัดการกับต้นตอของปัญหา อย่างจริงจัง จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยถูกกัดกร่อนลงเรื่อยๆ และท้ายที่สุดความได้เปรียบของ ไทยจากคุณภาพและมาตรฐานที่สูงกว่าก็จะหมดลง ถึงเวลาแล้วที่ควรปรับเปลี่ยน การแก้ปัญหาที่ตรงจุดจะช่วยให้ การส่งออกข้าวไทยรอดและกลับมายั่งยืนในระยะยาว

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

ไทยหวัง 'ข้าวหอมกัมพูชา' ชิงตลาดจีน

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เผย ข้าวหอมกัมพูชา มาแรงในตลาดจีน ไล่บี้มาข้าวหอมมะลิไทยมา ติดๆ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เหตุราคาถูกกว่ามากแต่คุณภาพใกล้เคียงกัน เน้นผู้ส่งออกไทยพัฒนาพันธุ์ข้าวให้ดีขึ้น

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เผย ข้าวหอมกัมพูชา มาแรงในตลาดจีน ไล่บี้ข้าวหอมมะลิไทยมาติดๆ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เหตุราคาถูกกว่ามากแต่คุณภาพใกล้เคียงกัน และผู้ส่งออกไทยพัฒนาพันธุ์ข้าวให้ดีขึ้น จับมือเน็ตไอดอล สร้างการรับรู้คุณประโยชน์และภาพลักษณ์อันดีของข้าวไทย และจับมือห้างท้องถิ่นจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย

นายสมเด็จ สุสมบูรณ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เปิดเผยว่า ได้รับรายงานจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว ประเทศจีนว่า ปัจจุบัน แม้ข้าวหอมมะลิของไทย ยังได้รับความนิยมในหมู่ผู้บริโภคชาวจีน ที่มีรายได้สูง ที่นิยมซื้อไปเป็นของขวัญมอบให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ หรือมอบให้ญาติสนิทมิตรสหายในวันเทศกาลสำคัญต่างๆ รวมถึงถูกนำไปเสิร์ฟในโรงแรม และภัตตาคารระดับสูง แต่ข้าวหอมมะลิไทย มีคู่แข่งหน้าใหม่แล้ว คือ ข้าวหอมกัมพูชา ที่มีการนำเข้าและสร้างแบรนด์ ในตลาดจีนอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา จนทำให้ขณะนี้ เริ่มติดตลาด และมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

“ข้าวหอมกัมพูชา เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น เพราะราคาที่ถูกลงกว่าข้าวหอมมะลิไทย และคุณภาพที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้บริโภคเริ่มนิยมและบริโภคมากขึ้น และค่อยๆ แย่งชิงสัดส่วนตลาดข้าวหอมมะลิไทยในจีน ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ประกอบการข้าวไทย จึงควรเร่งพัฒนาคุณภาพและสายพันธุ์ข้าวไทย ทั้งในด้านรสสัมผัส คุณประโยชน์ และความปลอดภัยด้านอาหารของข้าวไทย ตลอดจนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายต่างๆ ร่วมกับซูเปอร์มาร์เก็ตของจีน เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข้าวไทย สร้างการรับรู้ และสร้างภาพลักษณ์อันดีของข้าวไทย แก่ผู้บริโภคชาวจีนให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด และเจาะตลาดจีนได้อย่างยั่งยืน”

สำหรับการประชาสัมพันธ์ข้าวไทยนั้น ผู้ส่งออกไทยต้องสร้างการรับรู้ถึงคุณประโยชน์ของข้าวไทย ผ่านช่องทางออนไลน์ให้มากขึ้น ทั้ง WeChat, Weibo เป็นต้น รวมถึงจับมือกับผู้ทรงอิทธิพลทางความคิดทางอินเทอร์เน็ต (อินฟลูเอนเซอร์) หรือเน็ตไอดอล เพราะผู้บริโภคจีนสมัยใหม่ เลือกซื้อสินค้าจากการประชาสัมพันธ์ของอินฟลูเอนเซอร์มากขึ้น ส่วนการทำตลาดข้าวทั่วไปนั้น ควรเน้นการทำตลาด โดยเจาะผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม และบุกเบิกตลาด (นิช มาร์เก็ต) เช่น กลุ่มผู้บริโภคสูงอายุ และคนหนุ่มสาว ที่ใส่ใจสุขภาพมากขึ้น ทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และบริโภคข้าวสีข้าวกล้อง ที่มีประโยชน์มากขึ้น จึงเป็นโอกาสให้ผู้ส่งออกไทยขยายสินค้าข้าวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งบุกเบิกตลาดเฉพาะกลุ่ม เช่น ข้าวสำหรับคนป่วย ข้าวน้ำตาลต่ำ และข้าวสำหรับเด็ก เพื่อเพิ่มความหลากหลายของข้าวไทย ที่จะทำตลาดในจีน และรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดข้าวของไทยไว้ให้ได้

ทั้งนี้ เพราะในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ข้าวไทยเสียส่วนแบ่งให้กับข้าวคู่แข่งอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดช่วง 10 เดือน (ม.ค.-ต.ค.) ปี 63 จีนนำเข้าข้าวไทยเพียง 192,172 ตัน ลดลง 41.21% จากช่วงเดียวกันของปี 62 ที่นำเข้า 526,656 ตัน ลดลง 41.43% ส่วนช่วงเดียวกันปี 61 นำเข้าเพียง 899,237 ตัน ลดลง 6.64% แต่ช่วงเดียวกันปี 60 นำเข้าสูงถึง 1.11 ล้านตัน ขณะที่ช่วง 10 เดือนปี 63 จีนนำเข้าข้าวจากเวียดนาม 606,543 ตัน เพิ่มขึ้นถึง 71.52% เมียนมา 562,868 ตัน เพิ่ม 46.58% เป็นต้น เพราะราคาข้าวคู่แข่งของไทยต่ำกว่าราคาข้าวไทยมาก อีกทั้งมีแนวโน้มว่า ปี 64 จีนอาจนำเข้าข้าวลดลงได้อีก

“ปี 64 ปริมาณผลิตในประเทศจะเพียงพอกับความต้องการบริโภคในประเทศ และอาจนำเข้าลดลง เพราะทางการจีน ได้ประกาศพื้นที่เพาะปลูกข้าว และปริมาณการผลิตข้าวในประเทศ โดยพบว่า มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว 187.87 ล้านไร่ เพิ่มขึ้น 1.3% เมื่อเทียบกับปี 62 และมีผลผลิต ข้าวอยู่ที่ 423 กิโลกรัม (กก.) เพิ่มขึ้น 1.1% แสดงให้เห็นถึงอุปทานข้าวในตลาดจีน มีเพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค”

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

ผู้ส่งออกอ่วมเรือขึ้นค่าระวาง ตู้อินค้าขาดลากยาวถึงปีหน้า

ตู้คอนเทนเนอร์ขาดลากยาวถึงปีหน้า สายเดินเรือแฮปปี้ขึ้นค่าระวางกันสนุกสนาน หลังเศรษฐกิจสหรัฐฟื้นตัวส่งออกนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นจนตู้ไปกองปลายทางไม่กลับมาเหมือนเดิม ด้านสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือฯ เจรจาสมาคมเจ้าของเรือไทย หาทางนำเข้าตู้เปล่าจากฟิลิปปินส์-อินเดีย

ท่ามกลางสถานการณ์โควิด-19 ที่ระบาดไปทั่วโลก ได้ส่งผลกระทบต่อถึงการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ส่งออก เนื่องจากมีตู้จำนวนมากตักค้างอยู่ที่สหรัฐ-สหภาพยุโรป ซึ่งเป็นประเทศปลายทาง ตู้ที่สินค้ากลับมาเอเชียมีน้อยลง ส่วนที่หมุนเวียนกลับมาได้ก็ถูกจีน-เวียดนามแย่งไป โดยเฉพาะจีนผู้ใช้จ่ายรายใหญ่มีความต้องการปีละกว่า 200 ล้านตู้ จนทำให้ค่าระวางขนส่งสินค้าปรับขึ้นมากกว่า 5 เท่าตัว คาดการณ์ว่าตู้คอนเทนเนอร์ขาดแคลนจะข้ามปีไปจนถึงปี 2565

ตู้ขาดลากยาวถึงปีหน้า

นางสาวกัญญกัต ดันติพิพัฒน์พงศ์ ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) หรือสภาผู้ส่งออก กล่าวกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า แม้ว่าเทศกาลตรุษจีนจะผ่านพ้นไปแล้ว แต่สถานการณ์ขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ก็ยังคงรุนแรงและมีแนวโน้มจะรุนแรงต่อเนื่องขณะที่จีนเริ่มหันมาผลิตตู้คอนเทนเนอร์ใช้เอง แต่ตู้คอนเทนเนอร์ก็ยังไปตักค้างอยู่ที่ปลายทางไม่กลับมา และจากแนวโน้มตัวเลขการบริโภคของสหรัฐประจำเดือนมกราคมที่เติบโตขึ้นถึง 5.3% โดยเฉพาะการค้าปลีก คาดว่าจะทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้ามากขึ้น ส่งผลให้ตู้คอนเทนเนอร์จะขาดแคลนต่อไป

“สรท.ได้ประสานไปยังสมาคมเจ้าของเรือไทย ให้เจรจานำเข้าตู้จากหลายประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์ เอเชียใต้ เพื่อเพิ่มซัพพลาย และประสานกับกรมเจ้าท่า ในการลดค่าใช้จ่ายเรื่องภาระหน้าที่สำหรับเรือขนาด 20 ฟุตจาก 1,600 บาทลงเหลือ 600 บาทเพื่อจูงใจให้มีการนำเข้าตู้เรือมากขึ้น ส่วนมาตรการระยะกลาง-ยาว ต้องพยายามให้นำเรือใหญ่ขนาด 400 เมตรเข้ามาเพื่อเพิ่มปริมาณตู้ ซึ่งกรมเจ้าท่าอนุญาต”

หากประเทศไทยต้องเพิ่มการส่งออกปี 2564 ให้ได้ 3-4% หมายความว่า ต้องหาตู้เพิ่มให้ได้ 3-4% จากปี 2563 ด้วย

นายคงฤทธิ จันทริก ผู้อำนวยการบริหาร สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) กล่าวว่า เดิมสรท.คาดการณ์สถานการณ์ตู้ขาดแคลนจะดีขึ้นหลังจบเทศกาลตรุษจีน แต่ปรากฏ “ลากยาวถึงกลางปีนี้เป็นอย่างน้อย” มีความเป็นไปได้ที่จะมีปัญหาต่อเนื่องไปถึงสิ้นปีหรือต้นปีหน้า แม้ว่าจีนซึ่งเป็นแหล่งผลิตตู้ 90% ของการผลิตทั่วโลกจะเร่งผลิตที่อาจดีขึ้นตั้งแต่ช่วงไตรมาส 3/2564 แต่ปัญหาคงยังคงไม่หมด อย่างตอนนี้สายเรือยินดีที่ “ค่าระวาง” ถูกปรับเพิ่มขึ้นอย่างมาก หากมีซัพพลายตู้ใหม่ ๆ เข้ามาเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้ค่าระวางถูกปรับลดลง

“ถามว่าจีนผลิตตู้แล้วเพียงพอต่อการใช้งานหรือไม่ เท่าที่ทราบมา ตู้ที่ต้องการ 3 ส่วน แต่นำเข้าตามปกติได้เพียง 1 ส่วนผลิตตู้ได้เดือนละ 300,000 ตู้ แต่ยอดตู้ที่ผ่านเข้าออกท่าเรือจีนอยู่ในระดับ 200 ล้านตู้ต่อปี ดังนั้นการผลิตตู้ของจีนเพียงช่วยให้จีนได้เปรียบประเทศอื่น แต่ไม่ช่วยให้ปัญหาเบาบางลงไป”

พาเหรดขึ้นค่าระวางเรือ

นายอัคร พิศาลวานิช ผู้อำนวยการ ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า ก่อนหน้านี้เคยประเมินปัญหาตู้สินค้าขาดแคลนส่งผลต่อต้นทุนค่าขนส่งปรับสูงขึ้น 3-5 เท่า ซึ่งกระทบต่อการส่งออกลดลงถึง 5,159 ล้านบาทหรือสหรัฐหรือประมาณ 1.5 แสนล้านบาท หรือหดตัว 2.2% แต่สัญญาณตอนนี้ดู

รุนแรงขึ้น น่าจะกระทบมากกว่าที่เคยประเมินไว้โดยเฉพาะราคาค่าระวางเรือ 40 ฟุตเฉลี่ยปรับขึ้นเป็น 8,530 เหรียญจากปี 2563 ที่ 2,483 ล้านเหรียญ หรือมีส่วนต่างเพิ่มขึ้น 6,096 เหรียญหรือ 3.5 เท่า

โดยเฉพาะเส้นทางไทย-สหรัฐฝั่งตะวันออก เพิ่มเป็น 15,732 เหรียญจากปีก่อนที่ 4,700 เหรียญ สายเรือ ไทย-สหภาพยุโรปปรับขึ้นเป็น 15,503 เหรียญจากเดิม 4,400 เหรียญ และสายไทย-สหรัฐฝั่งตะวันตก 15,018 เหรียญจาก 4,000 เหรียญ

ส่วนนายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ส.อ.ท.เสนอเรื่องไปยังที่ประชุมคณะกรรมการร่วมรัฐและเอกชน กับกระทรวงพาณิชย์ (กรอ.พาณิชย์) แล้ว ให้ตั้งคณะทำงานขึ้นมา ขณะที่ผู้ส่งออกได้รับผลกระทบจากต้นทุน ค่าตู้ปรับขึ้นก็จริง แต่ปัญหานี้คู่แข่งก็เดือดร้อนด้วย ผลกระทบมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะการขายของผู้ส่งออกว่า เป็นการขายแบบ FOB หรือวิธีอื่น หากขาย FOB ภาระก็จะตกที่ผู้นำเข้าที่ต้องหาเรือมารับของเองก็ต้องรับต้นทุนตรงนี้ไป

แย่งตู้ขุด

นางกนิษฐ เมืองกระจ่าง รองประธาน ส.อ.ท.และประธานกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม กล่าวว่า การขาดแคลนตู้ถือเป็นปัญหาใหญ่ ผู้ผลิตทั้งชิ้นส่วนและรูปแบบของสินค้าสำเร็จรูป จำเป็นต้องยอมจ่ายค่าเช่าตู้ที่เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า โดยเฉพาะพวกรายเล็กกระทบหนักมากไม่สามารถแบกรับไหวแน่นอน รอเพียงการช่วยเหลือจากภาครัฐ “เราแนะนำให้รายเล็กรวมตัวกันส่งสินค้าในประเทศที่มีปลายทางเดียวกัน เป็นลอต ๆ เพื่อช่วยกันจ่าย ซึ่งเป็นหนทางเดียวที่จะคุ้มค่าในการขนส่ง ส่วนรายใหญ่ไม่เป็นปัญหามาก เพราะสินค้าส่งที่ก็เต็มตู้ มันคุ้มที่จะจ่ายอยู่แล้ว”

ด้านนายสุรพงษ์ ไพสิฐพัฒนพงษ์ รองประธานและโฆษกกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ชิ้นส่วนยานยนต์ต่าง ๆ ได้รับผลกระทบแน่นอน ปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขที่ชัดเจน ก่อนหน้านี้ดูเหมือนคล้ายกับว่า รัฐบาลจะออกมาช่วยเช่น นำเข้าตู้เปล่า ลดค่าระวาง บรรเทาความเดือดร้อนในส่วนของการขาดตู้ แต่อาจช่วยได้แค่บางส่วน ปัญหาคือผู้ส่งออกไม่มีตู้สินค้าส่งไปปลายทาง

ล่าสุดมีรายงานข่าวจากวงการส่งสินค้าเกษตรไปยังจีน พบว่าตั้งแต่เกิดสถานการณ์ตู้ขาดแคลน ปรากฏ “ค่าระวาง” เรือจากไทยไปจีนถูกปรับเพิ่มขึ้นถึง 5 เท่า

นอกจากนี้แม้ขายเป็น FOB ผู้นำเข้าเป็นคนจองตู้ให้ แต่พอถึงเวลาเอเยนต์แจ้งว่า “ไม่มีตู้” สอบถามเป็นการภายในพบว่า ตู้คอนเทนเนอร์ที่จองมาถูกแย่งไปแล้ว เนื่องจากมีการจ่ายใต้โต๊ะ เป็นต้น

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ส่งออกอาหารเดือด คู่แข่งชิงบัลลังก์ “ครัวโลก”

แม้จะมีแนวโน้มว่าภาพรวมการส่งออกอุตสาหกรรมอาหารของไทยในปี 2564 จะขยายตัว 7.1% เมื่อเทียบจากช่วงเดียวกันของปีก่อน มีมูลค่า 1,050,000 ล้านบาท ถือเป็นเติบโตครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2562 ที่ส่งออกติดลบ 4.6% ซึ่งมีมูลค่าที่ 1,023,077 ล้านบาท

แต่อย่างไรก็ดี สิ่งที่ต้องน่ากังวล คือ เวียดนาม อินโดนีเซีย อินเดีย และฟิลิปปินส์ จะเป็นคู่แข่งสำคัญของอุตสาหกรรมอาหารไทยในอนาคต หากไทยไม่พัฒนาและได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ นับว่าเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย ในฐานะ “ครัวของโลก” ที่พึ่งพารายได้จากการส่งออกอาหารมาขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นเวลายาวนาน

สถาบันอาหารระบุว่า ภาพอุตสาหกรรมอาหารไทยในปี 2563 ที่ผ่านมา การส่งออกสินค้าอาหารไทยในปี 2563 มีมูลค่า 980,703 ล้านบาท ลดลง 4.1% ต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 นับตั้งแต่ปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ 4.1% มีมูลค่า 980,703 ล้านบาท ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดโลกของไทยลดลงมาอยู่ที่ 2.32% จากเดิม 2.49% ในปี 2562 และอันดับประเทศผู้ส่งออกอาหารของไทยตกลงมาอยู่ในอันดับที่ 13 ของโลก จากอันดับที่ 11 ในปีก่อน โดยตลาดที่ส่งออกลดลง ได้แก่ ตลาดกลุ่มประเทศแอฟริกาใต้ ซาฮาราอาเซีย เดิม สหภาพยุโรป (-11.0%) กลุ่มประเทศตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ เป็นต้น

ไทยหลุดอันดับ

นายวิศิษฐ์ ลิ้มลือชา ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ภาพของการส่งออกอาหารของไทยในปี 2564 มีโอกาสที่จะตกอันดับลงได้จากปี 2563 มาอยู่ที่ 13 จาก อันดับที่ 11 ในปี 2562 เนื่องจากคู่แข่งไทยมีศักยภาพมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการแปรรูปอาหาร

จากที่คิดว่าไทยมีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ แต่ต้องยอมรับว่าหลายประเทศมีการพัฒนาขึ้นเร็วมาก โดยเฉพาะเวียดนาม และอินโดนีเซีย และยังมีทรัพยากรที่พร้อม ประชากรจำนวนมาก ทำให้ประเทศมีการพัฒนาตัวเอง เพื่อให้ส่งออกอาหารได้มากขึ้น เช่น กะทิ โอกาสที่จะส่งออกไปในตลาดโลกมีสูง เมื่อวัตถุดิบส่งออกไม่ได้ทำให้ต้องพัฒนาวัตถุดิบโดยการแปรรูปสินค้าเพื่อการส่งออกก็จะทำให้การส่งออกกะทิไทยลดลง

อย่างไรก็ดี ยังมีหลายปัจจัยที่ทำให้การส่งออกสินค้าอาหารไทยได้รับผลกระทบและแข่งขันลำบากขึ้น สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ก็น้อยลง ทำให้ไทยต้องเร่งทำข้อตกลงการค้าให้มากขึ้น และหากหน่วยงานรัฐช่วยสนับสนุน อุตสาหกรรมอาหารไทยพร้อมส่งเสริมจะทำให้การส่งออกอาหารไทยดีขึ้น

โดยยังมีสินค้าอาหารหลายรายการเริ่มเป็นที่ต้องการในตลาดโลกมากขึ้นหากได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ เช่น อาหารกลุ่มโปรตีนที่ทำจากพืช และผลิตเป็นเนื้อสัตว์ เนื้อไก่ เนื้อปลา นอกจากนี้ก็ยังมีสินค้ากลุ่มแมลงที่กำลังเติบโตด้วยเช่นกัน

แข่งขันลำบาก

นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ รองประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวว่า เดิมภาพการส่งออกอาหารของไทยในหลายรายการเติบโตขึ้นต่อเนื่องทุกปี แต่ปัจจุบันจะพบว่า การส่งออกลดลง โดยเฉพาะตลาดยุโรป เช่น สับปะรดกระป๋อง

การส่งออกลดลงตั้งแต่ปี 2559 โดยประเทศที่ส่งออกเพิ่มขึ้น คือ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เกาหลี, ปลาหมึกกระป๋องของไทยส่งออกลดลง ขณะที่จีน ฟิลิปปินส์ส่งออกเพิ่มขึ้น และตลาดจีน ประเทศไทยส่งออกลดลง แต่ประเทศคู่แข่งส่งออกเพิ่มขึ้น

“สิ่งที่รัฐต้องเข้ามาดูแลและสนับสนุน สิ่งสำคัญคือเรื่องค่าเงินบาท ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญ การแก้ไข ปัญหาเรื่องของกฎระเบียบ การนำเข้า-ส่งออก วัตถุดิบเพื่อการส่งออกให้มีความชัดเจน การขนส่ง ตู้คอนเทนเนอร์ ขาดแคลน การเร่งจัดทำข้อตกลงทางการค้าโดยเฉพาะ FTA ไทย-ยุโรป เพื่อให้อัตราภาษีนำเข้าของไทยแข่งขันได้”

“หากรัฐไม่มีการกำหนดนโยบายออกมาอาจจะส่งผลกระทบต่อในวงกว้างโดยเฉพาะเกษตรกร เมื่อผู้ผลิต โรงงานมีปัญหาที่ต้องย้ายเพื่อหาทางออก แต่กับเกษตรกรทำไม่ได้ จะย้ายที่ดินไปปลูกที่อื่นก็ทำไม่ได้ ดังนั้นจึงต้อง เข้ามาดูแลอย่างจริงจัง”

เทรนด์ราคาอาหารโลก 3.5%

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์ ผู้อำนวยการสถาบันอาหาร เปิดเผยว่า แนวโน้มการส่งออกสินค้าอาหารไทยปี 2564 คาดว่าจะมีมูลค่า 1,050,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 7.1% ภายใต้สมมุติฐาน เศรษฐกิจโลกขยายตัว 5.5% ค่าเงินบาทอยู่ที่ 30 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ราคาอาหารโลกขยายตัว 3.5% และราคาน้ำมันดิบ 75 เหรียญสหรัฐต่อตัน

โควิดปัจจัยสำคัญ

ปัจจัยสำคัญจากความต้องการสินค้าในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น มีส่วนเสริมให้ราคาสินค้าเกษตรและอาหารที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มสินค้า ไข่ น้ำตาล ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และสับปะรด การกำหนดมาตรการป้องกันการปนเปื้อนเชื้อโควิด-19 ในกระบวนการผลิตอาหารส่งออก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้าที่นำเข้าสินค้าอาหารจากไทย

ขณะที่ปัจจัยลบ ได้แก่ การขาดแคลนวัตถุดิบของโรงงานแปรรูปอาหาร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลที่เน้นผลิตเพื่อการส่งออก เช่น กุ้ง ปลาทะเล ปลาหมึก ค่าเงินบาทแข็งค่าส่งผลให้กลุ่มอาหารที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศในสัดส่วนที่สูง เช่น กุ้งแช่แข็ง สับปะรดกระป๋อง ไข่ น้ำตาลทราย ข้าว และผักผลไม้สด เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีเรื่องของต้นทุนค่าขนส่งทางเรือเพิ่มสูงขึ้น จากปัญหาการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ และค่าระวางเรือที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งภายในประเทศที่มาจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดโลก ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อราคาส่งออกอาหารไทยในปี
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

'สสน.' ชี้นำปรับเกินแผนหวังภัยแล้งลดน้ำบริโภคขาดแคลน

สสน. คาดปีนี้แล้งหนักน้ำไม่พอบริโภค คาดยังต้องการอีกกว่า 976 ล้านลบ.ม.ก่อนจบแล้งพบทำนาปรังกลุ่มเจ้าพระยาเกินแผน 2.8 ล้านไร่ เน้นทำความเข้าใจเกษตรกร

นายสุทัศน์ วิสกุล ผู้อำนวยการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ(สสน.) เปิดเผยว่า ปริมาณฝนสะสมประเทศไทยในปี 2563 มีน้อยกว่าค่าปกติประมาณ 4%ซึ่งเป็นเหตุการณ์ฝนน้อยกว่าปกติ 2 ปีติดต่อกัน (ปี 2562-2563) โดยเฉพาะภาคเหนือที่ฝนน้อยกว่าปกติถึง 17%ส่งผลให้ปริมาณน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำต่างๆ มีน้อย โดยเฉพาะปริมาณน้ำใน 4 เขื่อนหลักของกลุ่มน้ำเจ้าพระยา (เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์) ในวันเริ่มต้นฤดูแล้ง 1 พ.ย. 2563 มีปริมาณน้ำใช้การเพียง 5,771 ล้านลูกบาศก์เมตร (ลบ.ม.)

ขณะที่ความต้องการน้ำในช่วงฤดูแล้งถึงช่วงต้นฤดูฝนที่จะต้องเตรียมไว้ประมาณ 12,000 ล้าน ลบ.ม. ทำให้ต้องงดการส่งน้ำทำนาปรังในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา โดยจะใช้น้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค และรักษาระบบนิเวศเป็นหลัก

ปัจจุบันมีปริมาณน้ำใช้การใน 4 เขื่อนหลักของกลุ่มน้ำเจ้าพระยารวมเพียง 3,884 ล้าน ลบ.ม.(17 ก.พ. 2564) ทำให้ฤดูแล้งปี 2563/2564มีน้ำไม่เพียงพอต่อ การสนับสนุนการเกษตรซึ่งภาครัฐสนับสนุนงดทำนาปรัง เพื่อนำน้ำเอาไว้สำหรับการอุปโภค-บริโภค และรักษาระบบนิเวศประมาณ 3,500 ล้านลบ.ม. ซึ่งตอนนี้ระบายน้ำตามแผนมาแล้ว 2,524 ล้านลบ.ม. ยังต้องระบายน้ำมากกว่าจะสิ้นสุดฤดูแล้ง 976 ล้านลบ.ม.

เกษตรกรกลับทำนาปรังในพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาไปแล้ว 2.8 ล้านไร่ ทำให้เกษตรกรสูบน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาและตามคลองชลประทาน จนน้ำเพื่อใช้ผลิตน้ำประปาหลายแห่งมีไม่เพียงพอ และเริ่มมีข่าวการแย่งน้ำกันเกิดขึ้น ปริมาณน้ำที่ระบายจากเขื่อนในฤดูแล้งปี 2564 นี้ อาจเกิดการสูบน้ำออกไปจากระบบเพิ่มมากขึ้น การประปาหลายแห่งที่ใช้น้ำจากคลองชลประทานอาจเกิดปัญหาขาดน้ำเพิ่มมากขึ้นด้วย

ในช่วงเดือนม.ค. สถานการณ์ความเค็มเริ่มรุกตัวเข้าสู่แม่น้ำเจ้าพระยาสูงมากขึ้น โดยมีค่าความเค็ม 2.53 กรัมต่อลิตร สูงมากจนสูงที่สุดเท่าที่มีการตรวจวัดมาในรอบ 10 ปีในปีที่ผ่านมา จะใช้น้ำจากลุ่มน้ำแม่กลอง ที่มีเขื่อนวชิราลงกรณและเขื่อนศรีนครินทร์เป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำคัญ มาช่วยใช้ในการผลักดันน้ำเค็มของแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ในปีนี้น้ำในเขื่อนทั้งสองมีน้ำน้อยมากซึ่งไม่เพียงพอต่อการผลักดันน้ำเค็ม

ดังนั้นต้องเร่งทำความเข้าใจกับเกษตรกรและผู้ใช้น้ำตั้งแต่ท้ายเขื่อนเจ้าพระยาลงมารวมทั้งต้องวางแผนการใช้น้ำอย่างรอบคอบให้ผ่านเดือนมี.ค.ไปให้ได้โดยคาดว่าเดือน เม.ย.ปีนี้ ฝนจะมาเร็วและเริ่มตกมากขึ้นกว่าค่าปกติและอาจเกิดพายุฤดูร้อนได้แต่เมื่อถึงเดือน ก.ค.จะเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงนาน และส่งผลกระทบต่อการทำงานปี

“ตอนนี้คือ เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาต้องเข้าใจสถานการณ์น้ำที่อยู่ในชั้นวิกฤตนี้ และไม่สูบน้ำไปจากแม่น้ำลำคลองเพราะจะทำให้พื้นที่อุบะ-บริโศก เกิดปัญหาที่ประชาชนต่อน้ำกินน้ำใช้ได้ ส่วนประชาชนทุกภาคส่วนก็ต้องใช้น้ำอย่างประหยัด”

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

“พาณิชย์” เคาะจ่ายส่วนต่างข้าวงวดที่ 16 ได้ชดเชย 4 ชนิด หอมมะลินอกพื้นที่รับเงินสูงสุด

“พาณิชย์” เคาะจ่ายส่วนต่างประกันรายได้ข้าว งวดที่ 16 ได้รับชดเชย 4 ชนิด ยกเว้นข้าวเปลือกหอมมะลิที่สิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยวไปแล้ว เผยข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ได้รับเงินสูงสุด ข้าวเปลือกเจ้าต่ำสุด

นายวัฒนศักย์ เสือเอี่ยม อธิบดีกรมการค้าภายใน ในฐานะประธานคณะกรรมการกำกับดูแลและกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เปิดเผยว่า วันที่ 22 ก.พ.2564 ได้อนุมัติราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและการชดเชยส่วนต่างราคาตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2563/64 รอบที่ 1 งวดที่ 16 โดยมีมติจ่ายส่วนต่างให้กับเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปีการผลิต 2563/64 ที่ระบุวันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวตั้งแต่วันที่ 15-21 ก.พ.2564 จำนวน 4 ชนิด คือ ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี และข้าวเปลือกเหนียว ส่วนข้าวเปลือกหอมมะลิ ไม่ได้มีการจ่ายชดเชยในงวดนี้ เนื่องจากสิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นการจ่ายชดเชย 15 งวดติดต่อกัน เพราะยังมีราคาต่ำกว่าราคาที่ประกันรายได้

โดยผลการพิจารณาราคาตลาดปัจจุบันกับราคาที่ประกันรายได้ พบว่า ราคาข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ต้นละ 12,046.46 บาท มีส่วนต่างต้นละ 1,953.54 บาท , ข้าวเปลือกเจ้า ต้นละ 9,867.35 บาท มีส่วนต่างต้นละ 132.65 บาท , ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี ต้นละ 10,900.59 บาท มีส่วนต่างต้นละ 99.41 บาท และข้าวเปลือกเหนียว ต้นละ 11,262.85 บาท มีส่วนต่างต้นละ 737.15 บาท ทั้งนี้ เกษตรกรจะได้รับเงินส่วนต่างสำหรับงวดที่ 16 ดังนี้ ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ 31,256.64 บาท, ข้าวเปลือกเจ้า 3,979.50 บาท, ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี 2,485.25 บาท และข้าวเปลือกเหนียว 11,794.40 บาท

สำหรับโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ได้ประกันราคาข้าวเปลือก 5 ชนิด ได้แก่ ข้าวเปลือกหอมมะลิ ต้นละ 15,000 บาท ไม่เกิน 14 ตัน ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ต้นละ 14,000 บาท ไม่เกิน 16 ตัน

ข้าวเปลือกเจ้า ต้นละ 10,000 บาท ไม่เกิน 30 ตัน ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี ต้นละ 11,000 บาท ไม่เกิน 25 ตัน
ข้าวเปลือกเหนียว ต้นละ 12,000 บาท ไม่เกิน 16 ตัน

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

แก้โจทย์ “ข้าว-ปาล์ม-ยาง” ผ่ามรสุม ปีฉลุย

3 แกนนำ “ยาง-ข้าว-ปาล์ม” ผ่ามรสุม ปีฉลุย “อุทัย” และ กยท. ใช้สถาบันเกษตรกร ชื้อยางขึ้นนำ
ราคาสูงกว่าตลาด 0.25 บาท ต่อกก. ดัดหลังพ้อค้าเอาเปรียบ นายกฯชวนา โวยโรงสี-ส่งออก เล่นกลกดราคา
“ปาล์ม” ฮีมีรัฐ ชูนำเข้า CPO แบนยกรัฐบาล

เพื่อกร้อนปมราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เป็นปัญหาทุยกุศลรัฐบาลที่จะต้องเผชิญและแก้ไข จากเกษตรกรอยู่ใน
ในภาคเศรษฐกิจฐานราก และฐานเสียงที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็ ยางพารา ข้าว และปาล์มน้ำมัน โดยในปีนี้มีภาพรวม
ราคาสินค้าเกษตรข้างต้นถือว่าดีระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่วายมีปัญหากลูกพ่อค้าคนกลางกดราคา ดังนั้นสิ่งที่ต้อง
ดำเนินการคือจะมีวิธีบริหารจัดการอย่างไรไม่ให้เกษตรกรถูกเอาเปรียบ

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) และนายกสมาคมสหพันธ์
ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย (สยท.) เผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ว่า การแก้ไขปัญหาราคายางของไทยทั้งรัฐบาลใน
อดีตและปัจจุบันยังแก้ปัญหาได้ไม่ยั่งยืน ยังวนเวียนซ้ำซาก แก้แบบเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า
ของเกษตรกรเท่านั้น แม้ปัจจุบันรัฐบาลจะหันมาใช้วิธีประกันรายได้ชาวสวนยาง ผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็เฉพาะรายที่มา
ขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เท่านั้น

ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาราคายางให้มีเสถียรภาพ ไม่ผันผวนมากที่ยังแก้ปัญหาไม่สำเร็จ เนื่องจากราคายางใน
ตลาดโลกผูกพันอยู่กับตลาดล่วงหน้า เป็นการเก็งกำไรจากนักลงทุนที่ซื้อขายกันล่วงหน้า มีการปั่นราคาขึ้น-ลง ทำให้
เกษตรกรมีความเสี่ยงด้านราคาและถูกเอาเปรียบจากผู้ค้า ดังนั้นวิธีการแก้ไขปัญหารัฐควรเพิ่มศักยภาพให้ “สถาบัน
เกษตรกร” มีความเข้มแข็ง โดยใช้ กยท. ใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนให้สถาบันเกษตรกรชื้อน้ำ
ยางสดในราคาขึ้นนำตลาดไม่เกิน 0.25 บาทต่อกิโลกรัม(กก.) เมื่อชื้อขึ้นนำราคาแล้วให้รายงานต่อ กยท. ทุกวัน ถ้าราคา
ยางขายขาดทุนให้ กยท.ชดเชย ซึ่งจะดีกว่าการแทรกแซงราคายาง หรือประกันรายได้ จะช่วยได้ทั่วถึงและเป็นการ
ยกระดับราคาทั้งประเทศ

ด้านนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวถึง สถานการณ์ข้าวใน
ประเทศปี 2564 ผิดปกติอย่างรุนแรง ทั้งพ้อค้าส่งออกและโรงสี อ้างส่งออกไม่ได้ มองว่าจะใช้สถานการณ์เทียมมา
หลอกกดราคาข้าวเปลือกในประเทศ และให้คนไทยรับประทานข้าวสารแพง “ในฐานะนายกสมาคมฯ คงยอมไม่ได้
ที่จะให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ คงต่อสู้กันให้ถึงที่สุด อดทนไปว่ารัฐบาลจะเข้าข้างใคร”

แหล่งข่าวคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) เผยว่า ผลผลิตข้าวไทยในปี 2564 มี
แนวโน้มมากกว่าปี 2563 ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาข้าวไทยปรับตัวลดลงและสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ดีขึ้น
จากที่ผ่านมาราคาข้าวส่งออกของไทยสูงกว่าคู่แข่ง ทั้งนี้ข้อมูลการส่งออกข้าวของโลกเดือนมกราคม 2564 (1-19
ม.ค.) อินเดียส่งออกข้าวได้มากเป็นอันดับ 1 ของโลก ปริมาณ 840,000 ตัน รองลงมาได้แก่ ปากีสถาน 350,000 ตัน
ไทย 340,000 ตัน เวียดนาม 260,000 ตัน และสหรัฐอเมริกา 180,000 ตัน

สาเหตุที่ไทยส่งออกได้เพิ่มขึ้น จากมีความต้องการข้าวนี้จากไนจีเรียเข้ามามากขึ้น ขณะเดียวกันผู้นำเข้าจากเบนิน และแอฟริกาใต้ยังให้ความสนใจที่จะนำเข้าข้าวจากไทย ส่วนเวียดนามส่งออกลดลงจากราคาข้าวใกล้เคียงกับราคาข้าวไทย (ลูกค้ายังเชื่อมั่นคุณภาพข้าวไทย) บวกกับเวียดนามมีสต็อกข้าวจำกัด

ด้านนายชโยดม สุวรรณวัฒน์ ประธานกลุ่มคนปลูกปาล์มน้ำมันแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ปีนี้เป็นปีของปาล์มก็ว่าได้ ผลผลิตทยอยออก ราคาปาล์ม ณ ปัจจุบันอยู่ที่ 7.30-7.60 บาทต่อ กก. สาเหตุจากผลผลิตน้อยเนื่องจากรอบ 2 ปีที่ผ่านมาเกษตรกรไม่มีเงินใส่ปุ๋ย อย่างไรก็ตามหากปีนี้กระทรวงพาณิชย์จะเปิดให้มีการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) จากต่างประเทศเข้ามา รัฐบาล หรือพรรคการเมืองที่ดูแลเกษตรกรจะเสียดูแลแน่นอน ทั้งนี้ถ้าไม่ปิดเป็อนกลไกตลาด อาชีพการปลูกปาล์มไปได้แน่

“ย้อนไป 5 ปีที่แล้ว หลังรัฐบาลอนุมัติให้มีการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบ 50,000 ตัน เกษตรกรชาวสวนปาล์มเหมือนตายทั้งเป็น บทเรียนราคาแพงจากการปิดเป็อนกลไกตลาดนี้ อย่าให้เกิดซ้ำ หากพรรคไหนอยากลองของกับเกษตรกรชาวสวนปาล์มก็ลองดู” นายชโยดม กล่าว
ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวลดลงหลังจากผ่านพ้นช่วงเทศกาลตรุษเวียดนาม (Tet) โดยข้าวขาว 5% ราคาอยู่ที่ประมาณ 505-510 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 510-515 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า เนื่องจากในช่วงนี้มีการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูใหม่ (winter-spring crop) ในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขงมากขึ้น โดยมีแนวโน้มว่าผลผลิตข้าวในปีนี้มีปริมาณมากขึ้น

นาย Nguyen Van Thanh ผู้บริหารของบริษัท Phuoc Thanh IV Production - Trading Co., Ltd. ระบุว่าราคาข้าวคุณภาพสูงของเวียดนาม เช่น ข้าวพันธุ์ OM541 อยู่ที่ประมาณ 530-535 เหรียญสหรัฐต่อดัน ข้าวพันธุ์ DT8 อยู่ที่ประมาณ 550-555 เหรียญสหรัฐต่อดัน ข้าวหอม Jasmine อยู่ที่ประมาณ 570 เหรียญสหรัฐต่อดัน

วงการค้ารายงาน ว่า ผู้ค้าข้าวต่างเร่งซื้อข้าวจากเกษตรกรเพราะคาดว่าจะมีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาเพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยดันราคาข้าวเปลือกเจ้าปรับตัวสูงขึ้นแตะระดับสูงสุดในรอบกว่า 10 ปี ที่ราคาประมาณ 6,200-7,000 ดอลลาร์ต่อโลกรัม ทั้งนี้คาดว่าผลผลิตจะออกสู่ตลาดมากที่สุดในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนมีนาคมนี้

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์ รายงานว่า ภาพรวมสถานการณ์ข้าวเวียดนามปี 2563 จากข้อมูลกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทเวียดนาม ในปี 2563 เวียดนามมีผลผลิตข้าวเปลือกรวมปริมาณ 42.8 ล้านตัน ลดลง 0.2% เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกข้าวที่ลดลงประมาณ 1.25 ล้านไร่ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตต่อพื้นที่เพิ่มขึ้นประมาณ 8 กิโลกรัมต่อไร่เมื่อเทียบกับปี 2562 และมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวคุณภาพดีเพิ่มขึ้น เป็นสัดส่วน 74% ของพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั้งหมดของเวียดนาม เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ที่ 50% ของพื้นที่เพาะปลูกข้าวเวียดนาม อันเป็นผลมาจากความพยายามของเวียดนามในการเพิ่มมูลค่าข้าว ทำให้ปัจจุบันการส่งออกข้าวคุณภาพดีของเวียดนามจึงมีสัดส่วนมากกว่า 85% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด ส่งผลให้ราคาเฉลี่ยข้าวเวียดนามปี 2563 เพิ่มขึ้นจาก 440 เหรียญสหรัฐต่อดันในปี 2562 มาเป็น 496 เหรียญต่อดัน โดยในปี 2563 เวียดนามส่งออกข้าวรวมรวมประมาณ 6.15 ล้านตัน มูลค่า 3.07 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณลดลง 3.5% ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้น 9.3% เมื่อเทียบกับปี 2562

ในปี 2563 ผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ของเวียดนาม ได้แก่ ฟิลิปปินส์ คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 34% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดของเวียดนาม โดยเวียดนามส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ประมาณ 2.22 ล้านตัน มูลค่า 1.06 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 4% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 19.3% เมื่อเทียบกับปี 2562 ส่วนตลาดส่งออกข้าวอื่นๆ ที่มีการส่งออกเติบโตอย่างมีนัยสำคัญในปี 2563 ได้แก่ อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้น 3 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2562) และจีน เพิ่มขึ้น 93% เมื่อเทียบกับปี 2562

สำหรับทิศทางการส่งออกข้าวเวียดนามปี 2564 นั้น สมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association; VFA) คาดว่าในปี 2564 เวียดนามยังสามารถส่งออกข้าวได้ดี เนื่องจากตลาดส่งออกสำคัญของเวียดนามเช่น ฟิลิปปินส์และแอฟริกายังคงมีการเซ็นสัญญาซื้อข้าวจากเวียดนาม ในขณะที่อีกหลายประเทศมีความต้องการข้าวหอมและข้าวเหนียวอย่างมากซึ่งเป็นโอกาสสำหรับการส่งออกของเวียดนาม นอกจากนี้ความตกลงการค้าเสรีทวิภาคีและพหุภาคีระหว่างเวียดนามกับประเทศต่างๆ เช่น ความตกลงการค้าเสรีสหภาพยุโรป-เวียดนาม (The EU-Vietnam Free Trade Agreement - EVFTA) และ ความตกลงการค้าเสรีระหว่างอังกฤษ-เวียดนาม (The UK-Vietnam free trade agreement - UKVFTA) สร้างข้อได้เปรียบจากสิทธิพิเศษทางภาษีทำให้ข้าวเวียดนามสามารถแข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกอื่นได้มากขึ้น

นาย Nguyen Canh Cuong ที่ปรึกษาการค้าของเวียดนามใน สหราชอาณาจักรกล่าวว่า การส่งออกข้าวไปยังสหราชอาณาจักรในปีนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับปี 2563 บริษัทในสหราชอาณาจักรหลายรายมีความต้องการซื้อข้าวเวียดนามภายใต้ความตกลง UKVFTA สร้างโอกาสให้ข้าวเวียดนาม ขยายส่วนแบ่งการตลาดในสหราชอาณาจักรในปี 2562 โดยการส่งออกข้าวจากเวียดนามไปยังสหราชอาณาจักรเติบโตอย่างก้าวกระโดดโดยมีมูลค่าการซื้อขายเพิ่มขึ้น 376% ทำให้คาดหมายว่าสหราชอาณาจักรเป็นตลาดส่งออกข้าวที่มีศักยภาพสูงของเวียดนาม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการใช้ประโยชน์จาก FTA ต่างๆ บริษัทส่งออกข้าวรายใหญ่ของเวียดนาม อาทิ บริษัท Intimex JSC. บริษัท Loc Troi Group บริษัท VRICE Co. บริษัท Trung An High Technology Agriculture JSC. กำลังวางแผนที่จะแสวงหาลูกค้าใหม่ในตลาดที่เวียดนามได้ลงนามความตกลงการค้าเสรี โดยเฉพาะในสหราชอาณาจักร

ด้านกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามจะให้ข้อมูลแก่บริษัทส่งออกข้าวเกี่ยวกับสถานการณ์ความต้องการของตลาดอย่างทันที และจะดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการค้าเพื่อช่วยผู้ส่งออกข้าวเวียดนามเข้าถึงลูกค้าได้ดีขึ้น นอกจากนี้ กระทรวงฯ จะนำเสนอข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับกฎระเบียบและอุปสรรคภายใต้ข้อตกลง FTA ต่างๆ เพื่อให้ผู้ส่งออกสามารถเพิ่มความเข้าใจและจัดทำแผนการค้าที่เหมาะสม นอกจากนี้ สมาคมอาหารเวียดนามยังได้สร้างช่องทางการขายออนไลน์ รวมทั้งจัดการสัมมนาการค้าออนไลน์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวอีกด้วย

ทั้งนี้ เวียดนามได้แนะนำให้ผู้ส่งออกข้าวให้ความสำคัญกับสินค้าที่คุณภาพสูง และมีผลการส่งออกที่ดี รักษาด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหาร เพื่อสามารถเข้าสู่ตลาดที่มีความต้องการด้านคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารอย่างสูง เช่น สหภาพยุโรป อเมริกา และแคนาดา นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่าหากเวียดนามต้องการรักษาการเติบโตของการส่งออกข้าวในปี 2564 จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การสร้างห่วงโซ่มูลค่าข้าวที่ครบวงจรและควบคุมคุณภาพในการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายสินค้า

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

กัมพูชา

นาย Song Saran ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) คาดว่าในช่วงไตรมาสแรกของปี 2564 นี้ (มกราคม-มีนาคม 2564) กัมพูชาจะไม่สามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ส่งออกกำลังประสบปัญหาเรื่องการส่งมอบสินค้า ซึ่งทำให้ในเดือนมกราคม 2564 ที่ผ่านมา สามารถส่งออกได้เพียง 34,273 ตัน ลดลงถึง 32% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา และคาดว่าในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคมนี้จะมีการส่งออกลดลงเนื่องจากปัญหาการขนส่งทางเรือที่ยังคงมีปัญหาไปทั่วโลก

ทั้งนี้ การส่งออกข้าวไปยังตลาดหลัก เช่น จีน คาดว่ายังคงไปได้ดี แต่การส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรปคาดว่าจะยังคงประสบปัญหา เนื่องจากปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ ซึ่งส่งผลให้ในเดือนมกราคมที่ผ่านมา มีการส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรปลดลงไปถึง 60% โดยในปัจจุบันผู้ส่งออกต่างมีคำสั่งซื้อจากลูกค้าแต่ยังไม่สามารถส่งมอบได้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในวงการขนส่งสินค้าทางเรือคาดว่าปัญหาการขนส่งสินค้าทางเรือจะเริ่มคลี่คลายในช่วงไตรมาสที่สองเป็นต้นไป

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) รายงานราคาส่งออกข้าวประจำวัน ที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564 โดยข้าวหอม Jasmine (Malys Angkor) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 830 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เท่ากับวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 830 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 770 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 750 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) ข้าวขาว (White Rice Premium / Soft cooking) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 580 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (ลดลงจากวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 600 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

ข้าวขาวอินทรีย์ (Organic White Rice – Premium Quality) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 920 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เท่ากับราคาเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 920 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) และข้าวหนึ่งอินทรีย์ (Organic Parboiled Rice – Premium Quality) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 990 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เท่ากับราคาเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 990 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) ข้าวหอมอินทรีย์ (Organic Jasmine - Malys Angkor) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,380 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เท่ากับราคาเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 1,380 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) และข้าวกล้องหอมอินทรีย์ (Organic Brown Jasmine-Premium quality) ราคาอยู่ที่ 1,350 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เท่ากับราคาเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ 1,350 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า ในปี 2020 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวประมาณ 2.062 ล้านตัน ลดลงประมาณ 34% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.131 ล้านตัน ในปี 2019 โดยมูลค่านำเข้าอยู่ที่ประมาณ 810.233 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 25% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.079 พันล้านเหรียญสหรัฐฯในปี 2019 โดยนำเข้าจากประเทศเวียดนามประมาณ 1.768 ล้านตัน (สัดส่วนประมาณ 85% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ลดลงประมาณ 22.35% เมื่อเทียบกับปี 2019 นำเข้าจากเมียนมาร์ 158,073 ตัน (สัดส่วนประมาณ 7.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ลดลงประมาณ 31% เมื่อเทียบกับปี 2019

ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry; BPI) ระบุว่าในปี 2020 ที่ผ่านมา การนำเข้าข้าวทั้งหมดมีปริมาณน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของการขออนุญาตนำเข้าข้าวที่คิดเป็นจำนวนทั้งหมดประมาณ 4.5 ล้านตัน ซึ่งใน

ปีที่ผ่านมา มีผู้ค้าข้าว สหกรณ์การเกษตร และบริษัทต่างๆ จำนวน 217 ราย ได้ยื่นขออนุญาตนำเข้าข้าวจำนวนรวมประมาณ 4.588 ล้านตัน จากใบรับรองปลอดศัตรูพืช (sanitary and phytosanitary import clearance; SPS-IC) จำนวน 5,331 ใบ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ที่ยื่นขออนุญาตเพียง 193 ราย ที่ได้มีการนำเข้าจริง โดยใช้ใบรับรองปลอดศัตรูพืชจำนวน 2,785 ใบ สำหรับการนำเข้าจำนวน 2.079 ล้านตัน คิดเป็น 45.31% ของปริมาณที่ขออนุญาต

ในปีนี้ กระทรวงเกษตร (The Department of Agriculture; DA) คาดว่าจะมีการนำเข้าข้าวประมาณ 1.69 ล้านตัน ลดลงประมาณ 15.5% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากคาดว่าในปีนี้จะมียieldข้าวในประเทศเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 20.48 ล้านตันข้าวเปลือก

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) ประเมินการณ์ว่า ในปี 2020 ที่ผ่านมา ฟิลิปปินส์มีผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 19.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 18.8 ล้านตัน ในปี 2019 เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตข้าวมากขึ้น โดยให้การอุดหนุนด้านเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับการรับรอง เมล็ดพันธุ์ข้าวลูกผสม และการจัดหาปุ๋ยให้แก่เกษตรกร รวมทั้งการสนับสนุนด้านเครื่องจักรกลทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวด้วย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 มกราคม 2564 มีจำนวนประมาณ 2.332 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 73 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 32,000 ตัน) น้อยกว่าระดับที่รัฐบาลกำหนดไว้ที่ 90 วัน โดยปริมาณสต็อกข้าวลดลง 15.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.7664 ล้านตัน ในเดือนธันวาคม 2563 ที่ผ่านมา และลดลง 12.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.67504 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563

ทั้งนี้ สต็อกในคลังขององค์การอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.35252 ล้านตัน ลดลงประมาณ 32.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.52494 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 15.1% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 11 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลงประมาณ 0.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.35298 ล้านตัน ในเดือนธันวาคม 2563 ที่ผ่านมา

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 0.68996 ล้านตัน ลดลงประมาณ 27.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.95163 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 29.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 22 วัน) และลดลงประมาณ 13.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.79471 ล้านตัน ในเดือนธันวาคม 2563 ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 1.28951 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 7.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.19847 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 55.3% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 40 วัน) แต่ลดลง 20.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.61871 ล้านตัน ในเดือนธันวาคม 2563

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานสถานการณ์การผลิตข้าวของอินโดนีเซียในปีการตลาด 2020/21 (มกราคม 2020-ธันวาคม 2020) โดยคาดว่าในปี 2020/21 จะมีผลผลิตข้าวประมาณ 54.96 ล้านตันข้าวเปลือกหรือประมาณ 34.9 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2019/20 ที่ผ่านมาเนื่อง

จากมีพื้นที่เพาะปลูกข้าวเพิ่มขึ้นและผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่เพาะปลูกก็เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านศัตรูพืชและโรคพืชน้อยกว่าปีก่อนด้วย โดยคาดว่า การเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวในฤดูหลักจะเริ่มขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคมนี้ ซึ่งการเก็บเกี่ยวในฤดูนี้คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 50-55% ของผลผลิตข้าวทั้งปี ส่วนการเก็บเกี่ยวในฤดูรองคาดว่าจะเริ่มขึ้นในช่วงเดือนมิถุนายน ซึ่งจะมีผลผลิตข้าวคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 25-30% ของผลผลิตข้าวทั้งปี

สำหรับการบริโภคข้าวในประเทศนั้น หน่วยงาน BULOG ได้มีการจัดสรรข้าวลงไปในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของ COVID-19 โดยคาดว่านับจนถึงช่วงเดือนตุลาคม 2020 มีการจัดสรรข้าวให้ประชาชนไปแล้วประมาณ 10 ล้านครัวเรือน โดยแต่ละครอบครัวจะได้รับการจัดสรรข้าวประมาณ 15 กิโลกรัมในแต่ละเดือน ซึ่งคิดเป็นจำนวนข้าวประมาณ 498,750 ตัน นอกจากนี้ BULOG ยังได้มีการจัดสรรข้าวออกไปจำหน่ายในตลาดทั่วไปประมาณ 911,519 ตัน (ข้อมูล ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2020) ขณะที่สถานการณ์ราคาข้าวในประเทศอยู่ในช่วงที่มีเสถียรภาพเพราะรัฐบาลมีการจัดสรรข้าวเพื่อช่วยเหลือประชาชน ประกอบกับเป็นช่วงที่ยังมีการเก็บเกี่ยวข้าวจึงทำให้อุปทานข้าวในตลาดยัง

มีเพียงพอกับความต้องการ โดยราคาข้าวเกรดคุณภาพปานกลางที่ตลาดค้าส่งในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2020 เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 10,348 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 731 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับ 10,604 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 749 เหรียญสหรัฐต่อตัน) เมื่อช่วงเดือนกรกฎาคม 2020 โดยราคาข้าวยังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าราคารับซื้อของรัฐบาล (the government purchasing price)

ทั้งนี้ ในปี 2020 หน่วยงาน BULOG ตั้งเป้าจัดหาข้าวประมาณ 1.4 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากจำนวน 1.19 ล้านตัน ในปี 2019 โดย ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2020 มีการจัดหาได้แล้วประมาณ 1.21 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากจำนวน 1.169 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับการนำเข้าข้าวในปี 2020 ที่ผ่านมา ในช่วง 10 เดือนแรกของปี (มกราคม-ตุลาคม 2020) มีการนำเข้าข้าวประมาณ 308,000 ตัน ลดลงประมาณ 14.25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดย USDA คาดว่าในปี 2020/21 อินโดนีเซียจะนำเข้าข้าวประมาณ 500,000 ตัน

ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตร ประมงและป่าไม้ (the Ministry of Agriculture, Fisheries and Forests; MAFF) ประกาศเปิดการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ครั้งที่ 8 ของปีงบประมาณ 2021 (1 เมษายน 2020-31 มีนาคม 2021) ในวันที่ 3 มีนาคม 2564 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวน 47,015 ตัน ประกอบด้วยข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Whole kernel) จำนวน 44,015 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 3,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 15 เดือนสิงหาคม 2564

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ครั้งที่ 7 ของปีงบประมาณ 2021 (1 เมษายน 2020-31 มีนาคม 2021) เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2564 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวน 30,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Whole kernel) จำนวน 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 3,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 15 สิงหาคม 2564 นั้น ผลการประมูลปรากฏว่า มีการประมูลซื้อและขายข้าวได้จำนวนรวม 13,077 ตัน แบ่งเป็นข้าวเต็มเมล็ด (whole grain/brown rice) จำนวน 11,371 ตัน และข้าวหัก (broken rice) จำนวน 1,706 ตัน โดยในส่วนของข้าวเต็มเมล็ดนั้น ประกอบด้วยข้าวจาก

สหรัฐอเมริกา 7,188 ตัน ข้าวจากอินเดียจำนวน 435 ตัน ข้าวจากไทยจำนวน 848 ตัน (ข้าวสารเมล็ดยาวจำนวน 848 ตัน) ข้าวจากปากีสถานจำนวน 1,069 ตัน ข้าวจากไต้หวันจำนวน 1,391 ตัน ข้าวจากเวียดนามจำนวน 300 ตัน และข้าวจากจีนจำนวน 140 ตัน ส่วนข้าวหักนั้นประกอบด้วย ข้าวจากสหรัฐอเมริกาจำนวน 1,426 ตัน ข้าวจากไทยจำนวน 140 ตัน และข้าวจากจีนจำนวน 140 ตัน

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ทั้ง 7 ครั้งของปีงบประมาณ 2020/21 (1 เมษายน 2020-31 มีนาคม 2021) ซึ่งมีการประมูลครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2563 มาจนถึงครั้งล่าสุดนี้ ประเทศญี่ปุ่นได้ซื้อข้าวไปแล้วเป็นจำนวนรวม 52,645 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากสหรัฐอเมริกาจำนวนรวม 37,431 ตัน (สัดส่วน 70.83%) ข้าวจากไทยจำนวนรวม 5,584 ตัน (สัดส่วน 10.57%) เป็นต้น

การประมูลแบบ SBS รัฐบาลญี่ปุ่นจะซื้อข้าวจากแหล่งกำเนิดต่างๆจากผู้ค้าข้าวญี่ปุ่นหลายรายในราคาเดียว หลังจากนั้นก็จะขายข้าวคืนให้กับบริษัทเหล่านั้นในราคาที่สูงกว่าเพื่อนำไปจำหน่ายในตลาดภายในประเทศ ซึ่งทุกการซื้อและขายจะต้องชำระภาษีในอัตรา 8% ด้วย

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตร ประมงและป่าไม้ (the Ministry of Agriculture, Fisheries and Forests; MAFF) ยังได้ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ MA (ordinary international tenders) ครั้งที่ 10 ปีงบประมาณ 2020/21 (1 เมษายน 2020-31 มีนาคม 2021) เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2564 ซึ่งกำหนดซื้อข้าวรวม 70,200 ตัน ประกอบด้วย 1) ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous polished medium grain rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 1 ล็อต 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2021 2) ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled long grain rice) จากประเทศไทยจำนวน 1 ล็อต 7,200 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1-30 มิถุนายน 2021 3) ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous polished medium grain rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global tender) จำนวน 2 ล็อตๆละ 12,000 ตัน รวมเป็น 24,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2021 และวันที่ 1 มิถุนายน-10 กรกฎาคม 2021 และ 4) ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled long grain rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global tender) จำนวน 4 ล็อตๆละ 7,000 ตัน 2 ล็อต และ 6,000 ตัน 2 ล็อต รวมเป็น 26,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2021 จำนวน 2 ล็อต, วันที่ 20 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2021 จำนวน 1 ล็อต และวันที่ 1 มิถุนายน-10 กรกฎาคม 2021 อีก 1 ล็อต ซึ่งผลการประมูล ปรากฏว่าญี่ปุ่นซื้อข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous polished medium grain rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 25,000 ตัน และจากประเทศจีน 12,000 ตัน จากที่มีผู้ยื่นเสนอราคา รวม 14 ราย และซื้อข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled long grain rice) จากประเทศไทยจำนวน 33,200 ตัน จากที่มีผู้ยื่นเสนอราคา รวม 23 ราย โดยราคาที่ประมูลได้เฉลี่ยอยู่ที่ 83,540 เยนต่อตัน (ไม่รวมภาษี) (ประมาณ 794 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) หรือที่ 90,223 เยนต่อตัน (รวมภาษี) (ประมาณ 857 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ MA (ordinary international tenders) ทั้ง 10 ครั้งของปีงบประมาณ 2020/21 (1 เมษายน 2020-31 มีนาคม 2021) ซึ่งมีการประมูลครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2563 มาจนถึงครั้งล่าสุดนี้ ประเทศญี่ปุ่นได้ซื้อข้าวไปแล้วเป็นจำนวนรวม 492,050 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากสหรัฐอเมริกา (ข้าวสารเมล็ดกลาง) จำนวนรวม 217,000 ตัน (สัดส่วน 41.1%) ข้าวจากไทยจำนวนรวม 227,050 ตัน (สัดส่วน 46.14%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาว 222,750 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 4,300 ตัน นอกจากนี้ยังซื้อข้าวจากประเทศจีน (ข้าวสารเมล็ดกลาง) จำนวนรวม 48,000 ตัน (สัดส่วน 9.76%)

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ภาวะราคาข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาปรับตัวลดลงจากสัปดาห์ก่อนหน้า หลังจากที่ราคาขึ้นไปแตะระดับสูงสุดในรอบ 3 ปีเมื่อช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา โดยข้าวหนึ่ง 5% ราคาอยู่ที่ระดับ 395-401 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 402-408 เหรียญสหรัฐต่อดัน สัปดาห์ก่อน ซึ่งถือเป็นระดับราคาที่สูงที่สุดนับตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2018

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า การส่งออกข้าวของอินเดียในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยได้รับอานิสงค์จากที่มีการเปิดท่าเรือเพื่อส่งออกข้าวเพิ่มเติม หลังจากที่ก่อนหน้านี้ประสบปัญหาท่าเรือแออัดไม่สามารถส่งออกได้ตามกำหนด

ทั้งนี้เมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมาได้เริ่มมีการส่งออกข้าวโดยใช้ท่าเรือน้ำลึกกากินาดา (Kakinada Deep Water Port) แล้ว หลังจากที่การส่งออกโดยผ่านทางท่าเรือกากินาดา แองเคอเรจ (the Kakinada Anchorage Port) ที่อยู่ติดกัน ซึ่งเป็นท่าเรือส่งออกข้าวขนาดใหญ่ที่สุดของอินเดียประสบกับภาวะคับคั่งของรถบรรทุกสินค้าข้าวที่มารอโหลดสินค้าขึ้นเรือ

กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture & Farmers Welfare) รายงานว่า โครงการจัดหาข้าวของรัฐบาลในฤดูการผลิต Kharif (Kharif marketing season; KMS) ของปี 2020/21 (เริ่มตั้งแต่ 26-28 กันยายน 2020-30 กันยายน 2021) ข้อมูล ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2021 สามารถจัดหาข้าวได้แล้วประมาณ 63.974 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 15.71% เมื่อเทียบกับจำนวน 55.285 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยจัดหาได้จากแคว้น Punjab ประมาณ 20.282 ล้านตัน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 31.70% ของข้าวที่จัดหาทั้งหมด ตามด้วยแคว้น Uttar Pradesh สัดส่วนประมาณ 10.2% แคว้น Chattisgarh สัดส่วนประมาณ 9.3% แคว้น Haryana สัดส่วนประมาณ 8.8% แคว้น Telangana สัดส่วนประมาณ 7.6% แคว้น Odisha สัดส่วนประมาณ 8.1% แคว้น Madhya Pradesh สัดส่วนประมาณ 5.8% แคว้น Andhra Pradesh สัดส่วนประมาณ 6.1% แคว้น Bihar สัดส่วนประมาณ 4.5% แคว้น West Bengal สัดส่วนประมาณ 2.5% เป็นต้น และมีเกษตรกรที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการนี้แล้วประมาณ 9.189 ล้านราย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 16.629 พันล้านเหรียญสหรัฐ (คิดจากราคาเฉลี่ยของข้าวที่รัฐบาลรับซื้อประมาณ 254 เหรียญสหรัฐต่อดัน)

รัฐบาลอินเดียคาดว่าโครงการจัดหาข้าวในฤดู Kharif crop season ของปีการผลิต 2020/21 ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2020 (เร็วกว่ากำหนดคือวันที่ 1 ตุลาคม) และจะไปสิ้นสุดในวันที่ 30 กันยายน 2021) จะสามารถจัดหาข้าวได้มากถึง 74.2 ล้านตันเพิ่มขึ้นประมาณ 18% เมื่อเทียบกับจำนวน 62.7 ล้านตัน ของปี 2019/20 ที่ผ่านมา (รัฐบาลตั้งเป้าหมายในการจัดหาข้าวของปี 2020/21 ไว้ที่ 49.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 19% เมื่อเทียบกับเป้าหมายในปี 2019/20 ที่ 41.6 ล้านตัน) โดยรัฐบาลได้เพิ่มจุดรับซื้อข้าวเพิ่มขึ้นจาก 30,709 จุด เป็น 39,122 จุดทั่วประเทศ (เพิ่มขึ้นประมาณ 27% จากปีที่ผ่านมา) โดยคาดว่าจะมีเกษตรกรได้รับประโยชน์จากโครงการนี้จำนวนประมาณ 15.7 ล้านราย (เพิ่มขึ้นประมาณ 26% จากปีที่ผ่านมา) และคาดว่าจะมีการจ่ายเงินให้เกษตรกรประมาณ 1,400,780 ล้านรูปี หรือประมาณ 18,786 ล้านเหรียญสหรัฐ (เพิ่มขึ้นประมาณ 21% จากปีที่ผ่านมา)

เมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2020 ที่ผ่านมา รัฐบาลได้ประกาศราคาซื้อขั้นต่ำ (the minimum support price; MSP) สำหรับฤดูการผลิต Kharif (มิถุนายน-กันยายน) สำหรับปี 2020/21 (ตุลาคม 2020-กันยายน 2021) โดยรัฐบาลได้ประเมินต้นทุนการผลิตของเกษตรกรในปี 2020/21 เฉลี่ยอยู่ที่ 1,245 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 166 เหรียญสหรัฐต่อดัน) ดังนั้น เพื่อให้เกษตรกรมีผลกำไรประมาณ 50% จากการเพาะปลูกข้าว รัฐบาลจึงกำหนด

ราคาซื้อขายขั้นต่ำสำหรับข้าวคุณภาพธรรมดาไว้ที่ 1,868 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 249 เหรียญสหรัฐต่อตัน) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.4% จาก 1,815 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 242 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปี 2019/20 ขณะที่ข้าวคุณภาพดี (Grade 'A' paddy) กำหนดไว้ที่ 1,888 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 251 เหรียญสหรัฐต่อตัน) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.9% จาก 1,835 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 244 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปี 2019/20 ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักงานสถิติปากีสถาน (The Pakistan Bureau of Statistics; PBS) รายงานว่าในเดือนมกราคม 2564 ซึ่งเป็นเดือนที่ 7 ของปีงบประมาณ 2020/21 (กรกฎาคม 2563-มิถุนายน 2564) ปากีสถานส่งออกข้าวจำนวน 324,254 ตัน ลดลงประมาณ 11.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 366,818 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 และลดลง 33.14% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2563 ที่มีการส่งออกจำนวน 484,956 ตัน โดยในเดือนมกราคม 2564 ปากีสถานส่งออกข้าวบาสมาดิ 72,749 ตัน ลดลง 12.51% เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2563 แต่เพิ่มขึ้น 135.21% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2563 ส่วนข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิมีการส่งออก 251,505 ตัน ลดลง 11.34% เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2563 และลดลง 44.61% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2563

สำหรับมูลค่าการส่งออกข้าวในเดือนมกราคม 2564 อยู่ที่ 194.226 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 7.23% เมื่อเทียบกับ 181.122 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563 แต่ลดลง 16.53% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2563 โดยมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 72.749 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 16.3% เมื่อเทียบกับ 65.225 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 118.368 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 2.13% เมื่อเทียบกับ 115.897 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563

ทั้งนี้ ในช่วง 7 เดือนแรก (กรกฎาคม 2563-มกราคม 2564) ของปีงบประมาณ 2020/21 (กรกฎาคม 2563-มิถุนายน 2564) ปากีสถานส่งออกข้าวรวม 2,174,134 ตัน ลดลงประมาณ 9.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,404,870 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 โดยส่งออกข้าวบาสมาดิจำนวน 305,901 ตัน ลดลง 40.22% เมื่อเทียบกับจำนวน 511,738 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 1,868,233 ตัน ลดลงประมาณ 1.32% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,893,132 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 โดยมูลค่าการส่งออกข้าวรวมอยู่ที่ 1,157,605 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 4.66% เมื่อเทียบกับ 1,214.172 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563 แบ่งเป็นมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 304.228 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 31.81% เมื่อเทียบกับ 446.159 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 853.377 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 11.11% เมื่อเทียบกับ 768.013 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2563

สำหรับในปีงบประมาณ 2019/20 (กรกฎาคม 2562-มิถุนายน 2563) ปากีสถานส่งออกข้าวรวม 4,166,130 ตัน เพิ่มประมาณ 1.12% เมื่อเทียบกับจำนวน 4,120,137 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2562 โดยส่งออกข้าวบาสมาดิจำนวน 890,207 ตัน เพิ่มขึ้น 34.97% เมื่อเทียบกับจำนวน 659,571 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2562 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 3,275,923 ตัน ลดลงประมาณ 5.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,460,566 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2562 โดยมูลค่าการส่งออกข้าวรวมอยู่ที่ 2,175.493 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 5.12% เมื่อเทียบกับ 2,069.618 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2562 แบ่งเป็นมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่

ที่ 790.792 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 24.63% เมื่อเทียบกับ 634.532 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2562 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติอยู่ที่ 1,384.701 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงประมาณ 3.51% เมื่อเทียบกับ 1,435.086 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2562
ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2563-16 กุมภาพันธ์ 2564 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 516,265 ตัน ลดลงประมาณ 12.86% เมื่อเทียบกับจำนวน 592,446 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 88,200 ตัน ลดลงประมาณ 17.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 107,167 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 428,064 ตัน ลดลงประมาณ 11.79% เมื่อเทียบกับจำนวน 485,278 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 127,349 ตัน ลดลงประมาณ 42.97% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,320 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 18,336 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-16 กุมภาพันธ์ 2564 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ 83,853 ตัน ฝรั่งเศส 76,910 ตัน อิตาลี 49,674 ตัน โปแลนด์ 37,623 ตัน เยอรมนี 34,061 ตัน สเปน 34,508 ตัน โปรตุเกส 25,974 ตัน เบลเยียม 20,507 ตัน สาธารณรัฐเชค 13,663 ตัน สวีเดน 10,710 ตัน ลิทัวเนีย 10,887 ตัน สโลวาเกีย 5,869 ตัน โรมานี 4,748 ตัน บัลแกเรีย 6,632 ตัน ฮังการี 4,409 ตัน เดนมาร์ก 4,142 ตัน กรีซ 2,926 ตัน ออสเตรีย 2,532 ตัน ไอร์แลนด์ 2,376 ตัน ไชปรัส 1,679 ตัน ฟินแลนด์ 1,114 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการนำเข้าจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 78,186 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-15 กุมภาพันธ์ 2564 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 73,843 ตัน เพิ่มขึ้น 7.45% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 51,447 ตัน เพิ่มขึ้น 37.60% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 27,415 ตัน เพิ่มขึ้น 10.30% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 16,678 ตัน เพิ่มขึ้น 34.48% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากซูรินามจำนวน 11,811 ตัน ลดลง 15.91% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากไทยจำนวน 63,114 ตัน ลดลง 19.49% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 52,072 ตัน ลดลง 3.85% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 50,304 ตัน เพิ่มขึ้น 22.83% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 48,887 ตัน ลดลง 33.25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 43,397 ตัน เพิ่มขึ้น 20.34% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน

76,096 ตัน ลดลง 37.08% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 16,239 ตัน ลดลง 22.74% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 9,376 ตัน ลดลง 16.15% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากคาสตสถานจำนวน 7,256 ตัน มา นำเข้าจากตุรกีจำนวน 7,204 ตัน ลดลง 14.60% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-15 กุมภาพันธ์ 2564 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 50,644 ตัน โปรตุเกส 22,962 ตัน เบลเยียม 21,682 ตัน ฝรั่งเศส 19,929 ตัน อิตาลี 19,338 ตัน โปแลนด์ 13,021 ตัน สเปน 15,240 ตัน เยอรมนี 3,158 ตัน เดนมาร์ก 946 ตัน บัลแกเรีย 501 ตัน โรมานี 261 ตัน เป็นต้น (ข้อมูลของสหราชอาณาจักรไม่มีการรายงานตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564)

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 59,232 ตัน เนเธอร์แลนด์ 41,242 ตัน อิตาลี 27,631 ตัน เยอรมนี 25,974 ตัน โปแลนด์ 20,721 ตัน เบลเยียม 18,380 ตัน สาธารณรัฐเชค 16,168 ตัน สเปน 14,997 ตัน สวีเดน 11,341 ตัน สโลวีเนีย 7,070 ตัน บัลแกเรีย 4,754 ตัน เดนมาร์ก 3,680 ตัน ลิทัวเนีย 3,793 ตัน ฮังการี 2,923 ตัน โรมานี 3,040 ตัน โปรตุเกส 2,014 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 82,932 ตัน เนเธอร์แลนด์ 15,237 ตัน ฝรั่งเศส 12,857 ตัน อิตาลี 7,833 ตัน สเปน 4,572 ตัน โปแลนด์ 3,129 ตัน โปรตุเกส 840 ตัน ลิทัวเนีย 800 ตัน เป็นต้น

ทางการส่งออกในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) นั้น ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-16 กุมภาพันธ์ 2564 มีการส่งออกข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 138,914 ตัน เพิ่มขึ้น 31.33% เมื่อเทียบกับจำนวน 105,774 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งออกข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 104,730 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 21.51% เมื่อเทียบกับจำนวน 86,191 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica ส่งออกจำนวน 34,183 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 74.56% เมื่อเทียบกับจำนวน 19,583 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564 สหภาพยุโรปส่งออกข้าว 11,197 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-16 กุมภาพันธ์ 2564 ประเทศที่ส่งออกข้าวประกอบด้วย ประเทศอิตาลีจำนวน 72,210 ตัน สเปน 18,492 ตัน กรีซ 16,410 ตัน โปรตุเกส 9,847 ตัน เบลเยียม 7,012 ตัน เนเธอร์แลนด์ 4,529 ตัน บัลแกเรีย 2,986 ตัน โรมานี 2,314 ตัน ฝรั่งเศส 1,319 ตัน เยอรมนี 1,101 ตัน โปแลนด์ 930 ตัน สาธารณรัฐเช็ก 694 ตัน เดนมาร์ก 236 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการส่งออกจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 224 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

ที่มา *Oryza.com*